

[Holstein.]

det var dog maaske heldigt, om man overfor det Mandskab, man kalder frivilligt Mandskab, klarlagde fuldt ud Konsekvenserne af, at de undlader i deres unge Dage at gøre Indsigelse imod at blive indtegnet i Rullen eller registreret, hvad man nu vil kalde det.

Jeg skal herefter vende mig til selve det store Vagtkorps-Forslag. Den højtærede Forsvarsminister udtalte ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, at han ønskede det skulde være et Forhandlingsgrundlag, men, føjede han til: Grundprincipperne og Grundbetragtningen er ufravigelige, kan ikke rokkes. Jeg maa i Modsætning til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, der sagde, at der overhovedet ikke var Grundbetragtning eller Grundprincip i Lovforslaget, hævde, at der absolut er en Grundbetragtning i Lovforslaget — den er ganske vist fuldkommen absurd, men der er en Grundbetragtning, og det er den, at Danmark overhovedet ingen væbnet Modstand skal gøre mod fjendtlige Overfald eller større Neutralitetskrænkelser. Det er Grundbetragtningen i Lovforslaget, og den er altsaa ifølge den højtærede Forsvarsministers og den højtærede Udenrigsministers Erklæringer ufravigelig. Men hvad er saa Grundbetragtningen i Venstres Stilling til Forsvarsspørgsmaalet? Ja, Venstre forlanger et nyt Forhandlingsgrundlag af den højtærede Regering, et Forslag, som for at kunne være Forhandlingsgrundlag for Venstre skal bygge paa det Grundprincip, at det danske Folk skal forsvare sig, at der skal ydes Forsvar for Landets Neutralitet, for dets statslige Selvstændighed og Uafhængighed, altsaa det stik modsatte af Grundprincippet i den højtærede Regerings Forslag. Herefter skulde man jo synes, at det var vanskeligt for Venstre at komme til Forstaaelse med den højtærede Regering, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, hvad der paa disse Vilkaar i Grunden er Meningen med at lade den højtærede Regerings Forslag gaa i Udvalg. Vil Venstre i Udvalget vente, til Regeringen fremsætter Forslag, der bryder med *Regeringens* ufravigelige Grundbetragtning, eller vil Regeringen vente, til Venstre kommer med Forslag, der fraviger *Venstres* Grundbetragtning og Grundprincip, eller vil man fra begge Sider maaske, som Franskmandene siger, behandle Grundprincipperne som de smukke Piger: først følger man dem, saa krænker man dem. Vil man forsøge at mikse noget sammen, om hvilket hver af Parterne ved Hjælp af en hel Del Sofismer vil søge at hævde, at deres Grundprincip ikke er fraveget? I saa Fald vil jeg blot gøre det ærede

Medlem Hr. I. A. Hansen opmærksom paa, at saa er Regeringen ikke ene om Farcen og Fastelavnsløjerne, Venstre har da bidraget væsentligt til Forlystelsen og Underholdningen. Nu ved jeg jo meget vel, at Politik er ikke Logik og ikke Ræsonnement, det er fortrinsvis Fordom og Vane, i sydligere Lande er det tillige hyppigt Følelser og Lidenskab, men jeg tør nok spørge: Hvorledes vil det være Venstre muligt under de nuværende verdenspolitiske Forhold at begrunde en yderligere Indskrænkning af det danske Forsvarsberedskab? Jeg vil i denne Forbindelse minde om det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Motivering som Statsminister i Sommeren 1922 for Regeringens Krav om de militære Reduktioner, som fik Udtryk i den ulyksalige Forsvarsordning af 1922. Jeg vil fremhæve, hvorledes det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i en sen Aftentime gjorde 1922-Ordningen til Kabinetsspørgsmaal og erklærede, at hvis denne Ordning ikke blev gennemført, turde Venstre ikke tage Ansvaret for Regeringens Fortsættelse, og hvorledes han motiverede denne Ordning med Henvisning til den vidt forskellige udenrigspolitiske Udvikling, der nu laa foran os, sammenlignet med Udviklingen i Aarene før Verdenskrigen, da man fra Venstres Side gennemførte 1909-Ordningen. Jeg for mit Vedkommende havde antydet, at det jo var muligt, vi kunde komme til at staa overfor en lige saa usikker og lige saa vanskelig og urolig udenrigspolitisk Periode som den, der havde været, og som førte til Krigen. Jeg tillod mig derfor at fremkomme med den beskedne Henstilling, at man ikke paa Grund af øjeblikkelige Budgetvanskeligheder og finanspolitiske Interesser vilde knække Ryggen paa vort gode danske Officerskorps og paa vort udmærkede Underofficerskorps. Alt forgæves. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard erklærede, at denne Ordning var tidssvarende og fuldt forsvarlig, og at den under Hensyn til, at nu var jo alle Nationer i Europa krigstrætte, og at nu gik man mod en Periode, da en varig Fred underbyggedes, da Folkenes Forbund vilde komme til at spille en stor Rolle, paa den ene Side til Befæstelse af Freden og paa den anden Side til Nedsættelse og Reduktion af Rustningerne i Overensstemmelse med Folkeforbundets Formaal, et af dets Hovedformaal. Med den Begrundelse vedtoges og gennemførtes fra Venstres Side i 1922 den store Reduktion af det danske Forsvarsberedskab.

Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, om de mener, at lignende Betragtninger kan give en hel-